

Hacking kastet Foucault i søpla

//]]]]>]]>

Ian Hacking, årets vinner av Holbergprisen, vil styrke prisens renommé, skriver Dagfinn Føllesdal i [Aftenposten](#). Artikkelen gir en god presentasjon av den kanadiske filosofen. Mest underholdende er kanskje Føllesdals anekdote om Hackings forhold til Foucault.

I åtte år, før han i 1982 vendte hjem til sitt hjemland, til Toronto, hvor han fremdeles er, var Hacking på Stanford University i California. Vi ga et kurs om vår tids franske filosofi. Hacking var da nettopp i ferd med å legge siste hånd på en bok om Foucault. Foucault hevdet, som Hacking, at nye ideer dukker opp hos mange forskjellige personer når tiden er moden for dem, og han belø dette med sitater fra eksotiske tekster som han hadde sporet opp i arkiver og biblioteker. Mens tekster fra et gitt tidspunkt ikke viste noe tegn til disse ideene, dukker ideene ti år senere plutselig opp i tekster som åpenbart er skrevet uavhengig av hverandre på forskjellige steder.

Da vi kom til Foucault, oppdaget vi imidlertid at mange av Foucaults sitater er manipulert. Avsnitt som ikke passer inn, er kuttet, uten at dette er angitt. Når sitatene blir lest i sin helhet, passer de slett ikke alltid så bra inn med Foucaults teorier. I tillegg er de jo plukket fra utvalgte tekster, og man har ingen garanti for at de øvrige tekster fra samme tid passer inn med teorien.

Etter at vi hadde oppdaget dette, inviterte Hacking meg inn på sitt kontor. Der holdt han sitt bokmanuskript over papirkurven og rev det omhyggelig i stykker. Hacking publiserte aldri noen bok om Foucault. Men tross skuffelsen over Foucaults argumentasjonsform beholdt Hacking sin fascinasjon for Foucault og hans ideer, og han har ofte skrevet rosende om Foucault. Skal man lese noe godt om disse ideene, med klare formuleringer og omhyggelig argumentasjon, vil jeg imidlertid sterkt anbefale Hacking.